

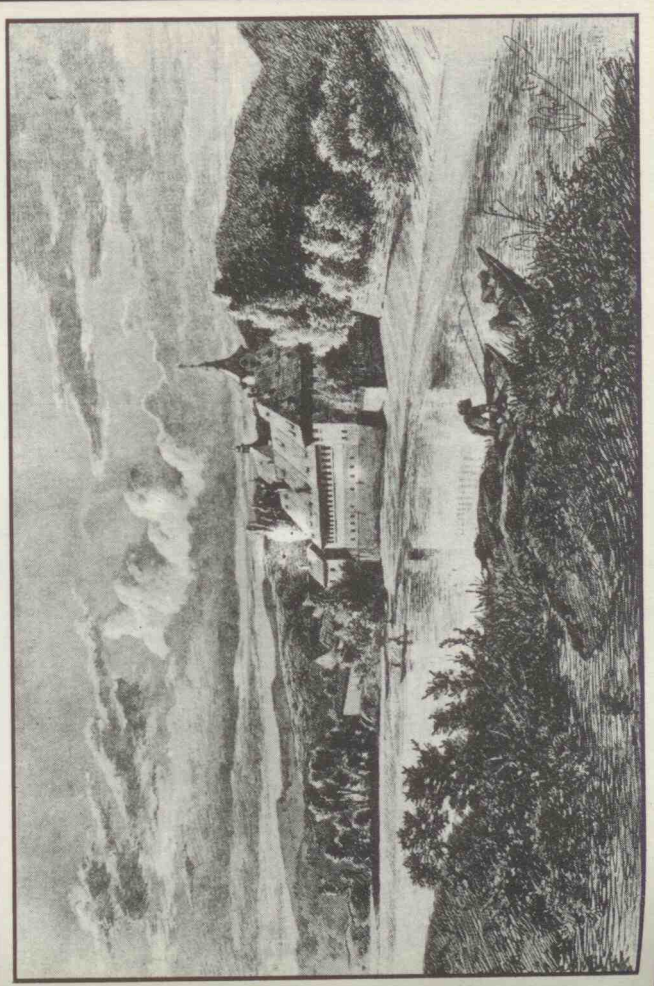
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

68. 7

ROČNÍK V

Kulčátko

252 29

DOBŘICHOVICE

z jednání MNV

V ý t a h z V Y H L Á Š K Y
Místního národního výboru v Dobřichovicích
ze dne 14. prosince 1988

o sánní údržbě místních a účelových komunikací a veřejných prostranství na území střediskové obce Dobřichovice

Čištění a sánní údržba chodníků

1. Chodníkem se pro potřeby této vyhlášky rozumí komunikace určená pro chodce, oddělená výškově nebo jiným způsobem od vozovky nebo místní komunikace.

V úsecích vozovek bez chodníků se rozumí pruh při krajnici o šířce 1,25 m.

2. Vlastník - správce - uživatel nemovitosti, hraničící se silnicí nebo místní komunikací v souvisle zastavěné části obce, je povinen zajistit, aby přilehlý chodník byl řádně a včas čištěn.

3. Povinnost zajišťovat čistotu a schůdnost chodníků se vztahuje na celou jejich šíři, která slouží výhradně k chůzi.

4. Čištění chodníků se rozumí zametání a odklízování sněhu a posypávání zdrsňujícími hmotami.

5. Údržba chodníků musí být ukončena do 10 hodin po spadu sněhu a do 8 hodin po vzniku náledí.

Zajišťování sjízdnosti a schůdnosti pozemních komunikací v sánním období

1. K zajištění sjízdnosti a schůdnosti pozemních komunikací, tj. vozovek místních komunikací a vymezeného pruhu při silnicích, kde samotný chodník není, je povinna příslušná organizace nebo vlastník - správce přilehlé nemovitosti zejména:
  - a) odstraňovat sníh mechanickým nebo ručním způsobem,

- b) posypávat povrch zdrsnujícími hmotami nebo chemickými prostředky,
- c) provádět odklízení sněhu složeného v hromadách na okrajích chodníků při vozovce, pokud hromady sněhu omezují silniční provoz.

2. Zajišťovat sjízdnost pozemních komunikací a křižovatek a schůdnost vybraných nejdůležitějších přechodů pro pěší v následujícím sledu:

1. pořadí
 tepnové komunikace, spojovací komunikace s frekventovanou dopravou, přístupové komunikace ke zdravotnickým, školním, veřejným a obchodním zařízením
- a) po spadu sněhu do 4 hodin
- b) po vzniku náledí do 4 hodin

2. pořadí
 ostatní komunikace, na kterých bude prováděno pouze odstranění sněhu (bez posypu zdrsnujícími hmotami)

- do 6 hodin po spadu sněhu

3. Při sněhových kalemitách jsou povinny všechny organizace, které mají sídlo na území podléhající této vyhlášce a se kterými nejsou uzavřeny dlouhodobé dohody o zimní údržbě komunikací, provádět na žádost MNV Dobřichovice podle jeho pokynů odklízení a odvážení sněhu z určených komunikací.

Zajišťování schůdnosti cest ve veřejné zeleni
 v zimním období
 =====

1. V prostorách veřejné zeleně se zajišťuje především schůdnost frekventovaných cest; v těchto prostorách není dovoleno používat chemických posypových prostředků.
2. Místní národní výbor stanoví, které cesty mohou být při napadnutí sněhu a vzniku náledí uzavřeny. Uzavření cesty musí být označeno na začátku a konci cesty tabulkami.

Odpovědnost za zabezpečování zimní údržby
 =====

Ter, kdo je odpovědný za udržování sjízdnosti a schůdnosti

veřejných prostranství, místních a účelových komunikací a chodníků, může údržbovou činnost svěřit jinému. Tím se však za udržovací sjízdnosti a schůdnosti nezabývá odpovědnosti.

Postih
 =====

Porušení povinností stanovených touto vyhláškou bude posuzováno jako přešestek v souledu s ustanovením § 6, odstavec 1, zákona č. 60/1961 Sb. o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, nepodléhá-li porušení sankcím podle zvláštních předpisů a nepůjde-li o přečin nebo trestný čin.

Účinnost vyhlášky
 =====

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 16. prosince 1988.

Bohumil Kuchař v.r. Alena Juríková v.r.
 předseda MNV Dobřichovice tajemnice MNV Dobřichovice

»»««

Plenární zasedání MNV Dobřichovice schválilo dne 14. 12. 1988 uvolnění s. Aleny Juríkové z funkce tajemnice MNV na vlastní žádost, a to k 31. 12. 1988, a schválilo do této funkce s. Zdenu Kocourovou.

Současně plenární zasedání schválilo některé kádrové změny v aparátu MNV. Podrobnosti přineseme v některém z příštích čísel.

Další změnou bylo snížení počtu plenárních zasedání z dosavadních šesti na čtyři během roku tak, jak to umožňuje zákon o národních výborech.

»»««

návštěvami vhodných kulturních akcí v rámci systému Kultura mládeže.

Velmi dobré výsledky jsou ve veřejně prospěšné činnosti žáků a ve sběru odpadových surovin. Pro ilustraci ve sběru léčivých rostlin bylo sebráno na jednoho žáka za 19,40 Kčs.

Práce pionýrské organizace na škole: organizováno je 91 % žáků, ti pracují ve 14 oddílech. Veliký zájem je každoročně o pionýrské tábory.

Ve třech třídách zvláštní školy jsou v letošním roce 44 žáci. Problémem zůstává jak v Dobřichovicích, tak v Řevnicích nedosta- tečný prostor zvláště na dílny a vaření. Žáci opouštějící posled- ní ročník byli přijati všichni na příslušná zvláštní učiliště.

Rozrůstá se agenda kolem likvidace stromů rostoucích mimo les, takže komise všechna povolání, ať úplná nebo částečná, provádí zásadně při komisionálním řízení.

I v této zprávě bychom chtěli vyjádřit díky vedení obou škol i pedagogickému sboru za vzorné plnění povinností a také pionýr- ské organizaci za zvláště dobré výsledky ve výchově a vzdělávání.

Socialistický svaz mládeže, jehož činností jsme se několikrát zabývali, si zachovává nadále svůj dobrý standard v zájmové čin- nosti i sportovní činnosti.

Členové komise vykazují dobrou aktivitu, což dokazuje procen- to návštěvnosti na komisích, které činí 87 - 90 %.

za komisi:
Václav Hájek

POSTŘEHY

Že si nedáme pokoj ...

V 8. čísle časopisu Památky a příroda z r. 1988 vyšel na str. 449-455 zajímavý článek Jarmily Redové Zamyšlení nad současným stavem v oblasti nevyužitých kulturních památek. Tato krátká úvaha je zajímavá z několika hledisek. Např. obsahuje čerstvé zkušenosti s evidencí a nabídkou památek k rekonstrukci přímo od pramene (Státní ústav památkové péče a ochrany přírody - SÚPOP). Je doplněna instruktivní a působivou fotodokumentací.

Zpráva komise školské, mládeže a tělesné výchovy pro plenární za- sedání MNV dne 14. 12. 1988

Komise se především v uplynulém období zabývala hodnocením práce škol. Celoroční hodnocení základní školy jsou velmi dobře zpracována, jak po stránce obsahové, tak po stránce pedagogicko-organizační.

Z jednotlivých úkolů vyjímám nejdůležitější:

1. Dále prohlubovat komunistickou výchovu mládeže v duchu marxis- mu-leninismu, na principech socialistické pedagogiky a uplat- ňovat komplexní přístup výchovy a vzdělávání. Trvale prosazo- vat vysokou ideovost, odbornost, kvalitu a efektivnost výcho- vě vzdělávacího procesu a ověřovat jeho výsledky.
2. Současně zvyšovat společenské poslání pedagogických pracovní- ků, s tím i jejich ideové politickou a odbornou přípravu a op- timalizovat podmínky pro jejich práci ve škole i mimo ni.
3. Zdokonalovat systém řízení na všech stupních škol a školských zařízení a zvyšovat materiální technické podmínky škol.

Práce školy se v loňském roce řídila hlavními úkoly resortu školství po XVII. sjezdu a organizačními směrnicemi ministerstva školství, včetně usnesení stranických orgánů.

V oblasti mravní výchovy je cílem vytvářet kladné mravní vlastnosti. Všichni učitelé se o zvládnutí tohoto úkolu snažili, lepší výsledky však vykazují u žáků mladšího školního věku, kde se toto působení dařilo lépe.

Sleduje se zvlášť prospěch žáků ve třídách s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů. Ve druhém pololetí byl průměr klasifikace v českém jazyce 1,85 a v matematice 2,10.

Aprobovanost výuky se v letošním školním roce zvýšila, zvláště došlo ke zlepšení v českém jazyce, kde je 100 % aprobova- nost, v matematice 90 %.

V popředí zájmu pedagogického sboru stojí otázka mravní výchovy a výchova rozumová. Obě jsou na škole na dobré úrovni. Dobré výsledky vykazuje škola v přijímacích zkouškách na střední školy, kde všichni žáci ztoužky složili a také byli přijati.

Tradičně vykazuje škola dobré výsledky v estetické výchově, a to nejenom péčí o vnitřní prostředí školy, ale i trvalými

je pověřen ONV, jehož pracovníci by měli donutit vlastníka památkového objektu, který neplní své povinnosti, k obnově a údržbě památky. (Ovšem: k čemu může nutit vlastníka, který doloží, že pro své zádně zadané objednávky nenašel dodavatele? Tedy někde začíná onen bludný kruh pepírové války).

V SÚPPOP se neustále snaží najít řešení. Autorka upozorňuje na seznam nevyužitých kulturních památek, který zde byl vypracován a který je neustále aktualizován. Nabízí, inzerují (např. burza památek ve Světě práce). Podařilo se tak získat pozornost veřejnosti, orgánů i organizací. Podstatným přínosem by snad mohl být i finanční příspěvek na obnovu památkových objektů ve výši do 50 % nákladů, který by měl být poskytován z účelové rezervy státního rozpočtu ČSR (zásady pro poskytování tohoto příspěvku byly publikovány např. ve Věstníku vlády pro národní výbory č. 5 z 29.8.1986, nyní souborně v prováděcí vyhlášce k zákonu č. 66/88 Sb. o státní památkové péči). Autorka upozorňuje, že poskytování příspěvku je arbitrární a je podmiňováno projekční připraveností a zejména dodavatele, což pravděpodobně dost zkomplikuje životům socialistickým organizacím, které se památkem ujmu. Podle průzkumu SÚPPOP však počet těchto organizací zvolna roste, což je jistě dobrým znamením. Dále autorka upozorňuje i na skutečnost, že poskytnutí příspěvku je vázáno i na způsob využití objektu. Zde by bylo podle jejího mínění třeba zákon rozšířit (k dosavadním účelům, tj. sociální péči, zdravotnictví, školství, obchodu a cestovnímu ruchu připojit i rekreaci, školící střediska, provozovny atd.). Tak by byl celý program mnohem komplexnější a měl by jistě i více šancí.

Autorka se zmiňuje i o dosud zcela nevyřešené otázce prodeje nevyužitých památkových objektů soukromníkům. Zastává názor, že i zde by bylo třeba postupovat velice citlivě a diferencovaně, ale především ve prospěch památek. Je pravda, že u řady malých objektů by to zřejmě byla možnost, jak zbránit jejich úplné zkáze. Ovšem je to otázka velice složitá.

Jak bylo výše uvedeno, článek doprovázejí fotografie. Dobříchovický zámek zde nevychází "tak špatně", u něho je v popisu použito jen adjektivum "chátrajících", zatímco u většiny ostatních formulace "v dezolátním stavu", či "zdevastovaná" (zámky Kamená, Dubenec, Rtišovice - okres Příbram, Lihouň - okres Benešov, tvrze Boudy a Štětky - okres Písek, Čechrov - okres Klatovy). Velmi působivé je srovnání fotografií nejhodnotnějšího barokního hospodářského dvora u nás na zámku Zákupy z doby před 25 lety a dnes ...

Kačálko 7

Ta je rozdělena na dvě skupiny: na zobrazení objektů, na nichž se podepsaly neschopnost, nezáměr či neochota vlastníka je zachovat a dále účelně využívat a na "příklady úspěšně obnovených objektů". A protože v první skupině hned na prvním místě figuruje fotografie dobřichovického zámku (generalát a vstupní brána), článek se stal pro nás ještě zajímavějším. Ne každý má však přístup k časopisu Památky a příroda, proto snad neškodí jeho stručné shrnutí na stránkách našeho časopisu a doplnění několika nesouvislými úvahami ryze osobními.

V úvodu článku autorka konstatuje, že i přes značné prostředky, které nám stát věnuje na rekonstrukci a údržbu památek, je stále velké množství památkových objektů, které jejich vlastníci zdevastovali a opustili nebo prostě nechávají chátrat. Svůj podíl viny na neutřešeném stavu těchto objektů mají i vandalové. Nyní si dovoluji autorku citovat: "Špatný, někde až dezolátní stav těchto objektů je špatnou vizečkou nás všech. Je to doklad lhostejnosti, liknavosti a někde až hrubé, trestuhodné nebalování, neboť všechny tyto objekty bývaly v pořádku, architektonicky mi klenoty našich měst, vesnic a krajiny; při dobrém udržování mohly dále plnit svůj účel. Našemu národu, nám i příštím generacím tím vznikají nenávratně a nenahraditelné škody. Je na čase, aby si nejen jednotlivci, ale i instituce a výkonné orgány uvědomily, jaké hodnoty pro nás památky znamenají nejen po stránce historické, umělecké a estetické; že mají pro současníky i další generace svoje nezastupitelné místo i v kontinuitě lidského vývoje, vytvářejí pocit sounáležitosti s historií, s naší zemí, s pěknými domy, tvořícími někde ještě celá historická jádra, která jsou tvářmi měst s nenapodobitelnou a nenahraditelnou atmosférou ... Tak, jako musíme chránit stromy a přírodu, musíme chránit i architekturu v krajině, ať již jde o stavby velké, tak i ty drobné, které tvoří půvabné kapličky či boží muka. Ve svém úhrnu tyto objekty, více než si chceme připustit, spoluvytvářejí naše životní prostředí" (str. 449).

Dále autorka cituje zákon ČNR č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, v jehož § 9 je i tato formulace: "Vlastník kulturní památky je povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování a udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením." Kontrolou tohoto ustanovení

Kačálko 6

Naproti tomu druhá část fotodokumentace ukazuje úspěšně obnovené objekty (víde, jde to, a jak pěkně!), zámek Lnáře (rekreační účely vídey), Tachov (pro účely MěstNV a LŠÚ), Kravsko - okres Znojmo (pro rekreační účely podniku Crystalex N.Bor a reprezentační účely MNV). Tato konfrontace velice dobře doplnuje užitečný a poučný článek. Dovolím si z něho ocitovat ještě závěr: "Je třeba stále poukázat na špatný stav památek, přimět jejich vlastníky k tomu, aby o ně pečovali a udržovali je v dobrém stavu, jak jim to ukládá zákon o státní památkové péči. Nejde však jen o to ukázat na špatný stav některých nevyužitých památkových objektů, jak se to mezi novináři dnes stává téměř módou, ale hlavně hledat další cestu: východisko, jakým způsobem jim konkrétně pomoci. Jak je využívat, jak a kde zajišťovat dodavatelskou kapacitu. Vzbudit ještě větší zájem výkonných orgánů" (str. 454). Tato slova by snad mohla být odpovědí těm, kteří se budou ptát, proč se znovu vracíme k již mnohokrát diskutovanému tématu.

Do našeho zámku totiž stále přibíhá (Pravda, méně než dřív, ale zase na více místech.) Dárek kladu na dvě slova: "našebo" a "prší". To druhé snad nemusím vysvětlovat. A N A Š E H O, protože zámek by opravdu měl být náš a sloužit nám všem. Nikoli jako hotel pro devizové cizince či rekreační podnikové zařízení. Patří k nám a my k němu. Jedním z důvodů, proč mnozí z nás nepřáli prodeji objektu do soukromých rukou, byly právě tyto společenské otázky. Ale je naše společnost, tedy vlastně my všichni, schopna se postarat lépe než onen soukromník? V této souvislosti již byla vyslovena myšlenka, že zámek pozbyl ekonomické základy, která ho po staletí zajišťovala. Ale pozbyl opravdu? Ona přece vlastně jeho ekonomickou základem? V nejbližším slova smyslu jsou tyto statky majetkem celé společnosti stejně, jako zámek sám. Proto by ti, kteří dnes využívají jeho bývalou ekonomickou základem, měli alespoň v počátcích nést břemeno (nebo část) nákladů na rekonstrukci. Nebo najít ekonomickou základem jinou.

Je smutné, že po tolika tunách popsaného a potišteného papíru a přes neustálá usnesení o ochraně přírody a památek je stále nutná psát věty citované v úvodu. Zde dostává problém zřejmě širší dimenzi systému fungování naší společnosti posledních let a ostatně kulturnosti národa, který se sice stále pyšní tím, že mu poloviční Lucemburk Karel IV. založil první universitu ve střední Evropě, ale který je dnes v počtu vysokoškolsky vzdělaných

oborníků až za Nepálem na 47.-48. místě světového žebříčku (a když si přispíšme, dostaneme se v roce 2000 na úroveň, na níž je dnes Jižní Korea a Brunei; podrobněji Mladá fronta z 23.10.1988 a UNESCO statistice), Yearbook, Paris 1987). Můžete teď třeba namítnout, že vysokoškolsky vzdělaní odborníci (jejich rozdílnou kvalitu teď nechme stranou), obecná kulturní úroveň, úcta k tradici a historii a ochrana přírody a památek spolu tak úzce nesouvisí. Že např. můžeme mít hezký vztah k přírodě a k historickým památkám i šák 7. či 8. třídy, který jinak není schopen vyjmenovat jakékoli tři osobnosti našich dějin nebo který hledá Francii v Severní Americe. Dobrá. Nebodlám se přít o roli vzdělání (a o společenské úctě k němu, vydělené třeba vyšší nástupního platu vysokoškola v porovnání s vyšší platu ligového hokejisty či fotbalisty). Jen si znovu připomínám výrok jedné nikeli mladé paní před krásným betlémem J. Netíka, vystaveným v prosinci ve výloze knižkupectví na Staroměstském náměstí, který nese v roce 1985 (tuším) a je původem syntézou barokní tradice a současného světa. Ta paní vzdychala a řekla: "Ta gotika, to je krása..."

Ale zpět k těm souvislostem. Lépe, než popisovat papír, je dívat se kolem sebe a osobně si všimnout, co a kdo nás obklopuje, co slyšíme či neslyšíme, co říkáme, co děláme, co dýcháme. A z toho všeho si udělat v hlavě pořádek a promyslet si, co s čím vlastně souvisí. Na rozdíl od mnohých, kteří soudí, že dnes už nemá cenu přetřít po osobní odpovědnosti za minulé chyby, ale že je důležitější nacházet řešení, jak obrátit nepřiznivý vývoj (myslím teď na ochranu památek a přírody, ale zase ty souvislosti...), domnívám se, že nejdůležitější situací je nejen zjištění podstaty a příčin, chyb, ale i jejich viníků a stanovení míry jejich osobní odpovědnosti za ně. Pokusit se prorazit ono brnění kolektivní nezájmovosti, které je na jedné straně výhodnou obranou některých mocensko-spoločenských struktur, ale na druhé straně nemocí, jejímž následkem jsou třeba ony rozpadávající se památky, mrtvé pohraniční hvozdy, Berounka od Plzně či Vltava od Českého Krumlova... nebudu pokračovat. Ale někdo přece rozhodl (nerozhodl), podepsal (nepodepsal), zvedl (nezvedl) telefon, zkontroloval (nekontroloval), a tedy převzal (nepřevzal) odpovědnost. (Konkrétně například: ačkoli v našem případě neseme svůj podíl viny všichni, někdo vyboural na zámku strop jedné místnosti a kus střechy a někdo k tomu dal asi příkaz nebo to schválil a proplatil, někdo vybázel v prosinci ze zámku poslední obrázky, někdo vytloukl okna.

Někdo před mnoha lety rozhodl, že zámek si neponechá MNV. Jaké měl důvody? Mohl jednat jinak? Vždyť v té době byl zámek v mnohem lepším stavu než dnes a potřeby obce v oblasti kultury a reprezentace byly stejné jako dnes. Má-li se naše společnost zdravě vyvíjet, pak je nezbytné začít na tyto otázky odpovídat (vzpomeneme jen na nádhernou píseň Slávka Janouška s názvem Kdo to zavímá?). Moc na tom záleží, protože se už konečně potřebujeme naučit odstraňovat místo následků příčiny. A protože se to bezprostředně dotýká života lidí. Životě, který zase není tak dlouhý, aby mohl počítat na něco čekat. Záleží na tom. I za cenu toho, že se najednou objeví i jména, která v téhle souvislosti u nás dosud nebylo "obvyklé" vyslovovat nahlas.

J. Metl

V Kukátku 11/88 jsme přinesli zprávu, že zámek v Dobřichovicích byl začátkem října 1988 prodán JZD Kunštát na Morevě. Obrátili jsme se písemně na nového majitele s žádostí o informaci, jaké bude budoucí využití objektu. K našemu překvapení jsme obdrželi odpověď tohoto znění:

"K vašemu dotazu sdílujeme, že vzhledem k tomu, že se nepodařilo zajistit sdrúžené prostředky pro rekonstrukci, i když byly původně příslibené, jsme nuceni na převzetí zámku nereflektovat."

ing. J. Dufek, předseda JZD."

Spojili jsme se s ing. Dufkem telefonicky a skutečnost uvedená v dopise nám byla potvrzena. Zámek totiž dosud převeden novému majiteli nebyl, byla pouze připravena hospodářská smlouva se všemi příslušnými souhlasí a doporučeními. K definitivnímu podpisu však nedošlo!

Redakce

Rada občanů postřehla ve dnech 12. - 16. prosince minulého roku neobvyklý ruch kolem zámku. Nešlo, bohužel, o zahájení rekonstrukčních prací ani o instalaci slavnostního osvětlení této

památky. To pouze pracovní štáb Filmového studia Barrandov s herci a potřebnou technikou natáčel denní a noční scény do připravovaného filmu "Poslední z pierotů".

/dh/

O tátovi, dětech a ještě něčem

Po regulační hrázi řeky Berounky běžely děti.

"Tátóóó, tátóóó, viděly jsme skřítky, byli takhle malinky, hráli karty a kouřili doutníky, fakt!"

"Děti, děti, to je mi ale fantazie, co vás to jen v té škole učí."

"To není žádná fantazie," povídá nejstarší a ostatní horečně přikyvuji, "a už vůbec nás to neučí ve škole." A s významným "že jo" se obrací na ostatní.

"Ano, ano, a byl tam určitě i ten, co jsi nám o něm nedávno čet v Kukátku, ... Křižovníček se jmenoval."

"O tom že jsem vám četl?" praví udiveně otec a nevěřícně kroutí hlavou.

"No, víš, tati, ty jsi začal, a pak jsi řekl, že nemáš čas, ať si to dočtem sami, že už jsme velký dost, a šel jsi přemýšlet do toho svého křesla, jak tě v něm nesmíme budít, když máš moc práce."

"Aha, tak to už si vzpomínám. A ta panenka, jak se tam o ní taky psalo, ta s nimi nebyla?"

"No, tedy, jestli myslíš tu s tím blb ... , teda hloupým jménem, tu Hmotnou Odpovědnost, tak ta, tedy, s níma nebyla. Oni totiž hráli karty a kouřili, a to přece není nic pro holky, né. A pak si taky myslíme, že jó, že takový jméno není, a že si ho ten pan spisovatel teda pěkně vymyslel."

"To asi máte, děti, pravdu, ale jinak ta pohádka byla hezká, ne?"

"Hm, hm," klopily děti oči a ledabyle odkopávaly kamínky z hrázce.

"Ty sis to táto asi nedočet, viď?"

"No tak, vždyť víte, že mám moc ..."

"Ale ano, my víme, moc práce," skočila otcí do řeči nezdrárná ratolest.

"Víš tati, ta pohádka asi vůbec nebyla pro děti."

"A pro koho asi byla, když to byla pohádka?" pravil jíralivě otec, tentokrát již zvýšeným hlasem.

"To my nevíme," špitlo nejodvážnější. "ale my sme ji moc nerozuměly, a taky tam byly takový ty slova, co bejvaj v těch novinách, co ti vždycky upědnou vedle toho tvýho pracovního křesia."

"A vy je čtete?" podívil se otec.

"Někdy jo, ale taky jim nerozumíme, že jo," povídá potomek k ostatním, a ty, když viděl, že otec už je zesklidný, kývaly hlavami ostošest.

"Tak teda dobrá, dobrá, máte pravdu. Povězte mi radši něco o těch věších skřítcích."

"No táto, kouřili doutníky a hráli karty."

"To už jsem slyšel," nervózně konstatoval otec, "s co dál?"

"Řekni mu, jak nedávali," povídá nejmenší a strká do staršího sourozence.

"To přece nemůžu, řekni si to sám," brání se starší, "byl by z toho vejprask, viš, že nesmíme mluvit sprostě."

"Tak pozor!" praví táta, "oni nedávali, a sprostě k tomu."

"Ano, ano tati, my jsme někdy ani nevěděli, co to znamená, jak sprostě nedávali."

"No, hlavně, že jste poznaly, že nadávají, že jo." Teda, co vás v té škole ..., ale co, vem to čert, rezignoval otec.

"A víte alespoň, komu nadávali?"

"No táto, viš, ..," "tak víte nebo nevíte?"

"No, viš, táto ...," "Tak bude to?" zahrnul otec a zbrunátněl.

"Oni, táto, nadávali vám...," "Komu vám, komu?" nervózně vyzvídal táta.

"Vám dospělákům." "Jo nám, dospělákům? To bych tedy moc rád věděl, co to bylo zač, tihleti skřítci."

"Vždyť jsme ti to říkali, že tam byl ten Křižovníček."

"A ti další, povídejte, povídejte," vyzvídal otec.

"Tak tedy Křižovníček, ..."

"To už vím" zavrčel táta, "no a pak tam byl ještě Jezovníček, Mostovníček a Parkovníček."

"A to už jsou všichni?"

"Eště né, eště né," vykřikuje nejmladší, "eště ten, co jako skřítěk vůbec nevpadal."

"No jó," přidaly se ostatní děti, "takovej ten otrhanej a špinavej, co vůbec nevpadal tak starej, no, tomu říkali ... Biosníček."

"Tak už dost, to by mohlo stačit, žádní skřítci nejsou a už o nich nechci ani slyšet," rezolutně ukončil rozhovor otec.
"A jdeme domů."

A taky šli, mičeli, šourali nohy co jedna druhou mine. Měl, táta, měl o čem přemýšlet, když najednou ten nejmladší ho vzal za ruku. Chvilí se jí držel a pak povídá: "Táto, a vy dospělí opravdu věříte, že skřítci nejsou?"

"Ale kdepek," povídá táta, "my jim jen jinak říkáme."

"A jak?" vyzvídá špunt. Otec se znova zamýšlel a pak povídá:

"Asi svědomí, nebo tak nějak."

B. McDonald

KULTURA

VELKÝ POTLACH OPĚT V SOKOLOVNĚ

ZO SSM Dobřichovice-Karlík a Šedý vlk Honza Slováček z Karlického údolí uvádějí již 3. potlach trampských, westernových a country melodií v Dobřichovicích. V průběhu večera vystoupí Salto Preha, Zlatý orel, S.O.K.Ú., Láda Wait, Duo Bíláci a další.

Na společné setkání se těšíme v sobotu 4.3.1989 od 19.00 hod v dobřichovické sokolovně. Vstupné 15,-- Kčs. Předprodej vstupenek ve spojitelně v Dobřichovicích.

/dh/

ESTETIKA A KRIMINÁL

Již mnoho let - ba století - lidé vědí, že v našem životě "všechno souvisí se vším". Někdy si to uvědomují více, jindy méně, ale každý z nás tuto "starou pravdu" slyšel. Přesto na ni občas rádi zapomínáme.

Abychom si znovu ověřili sílu a pravdivost této poučky, abychom se lépe orientovali v některých negativních jevech naší společnosti a uměli s nimi podle svých možností bojovat, zveme vás na besedu s PhDr. Alenou Šarounovou, CSC "Estetika a kriminál", která se bude zabývat vztahem mezi trestnou činností a životním prostředím našich občanů. Beseda se uskuteční v březnu 1989 v sále Pod vinicí. Přesné datum bude uvedeno na plakátech - nepřehlédněte je!!!

Jachting

Výsledky jachtařské sezóny

Oddíl jachtingu při TJ Sokol Dobřichovice si v loňském roce vedl celkem úspěšně. Zúčastnili jsme se celkem 24 závodů, pro srovnání v roce 1987 to bylo jen 18 závodů, a získali jsme při 188 startech (1987 - 155 startů) celkem 201 678 bodů, 1987-136 041 bodů. Mládež získala 89 127 bodů (1987-71 041 bodů), dospělí pak 112 551 bodů (1987-65 104 bodů), takže statistika hovoří ve prospěch trenérské práce i snahy o získávání co nejlepších výsledků. Dokumentuje to i získávání umístění 12x 1. místo, 15x 2. místo, 7x 3. místo.

Velkým úspěchem jachtařů v Dobřichovicích je umístění Karla Kýhoše a Jeromíra Rokuseka - po vyhodnocení Československého pobáru ve třídě FB - hodnotí se umístění ve čtyřech vypsaných závodech - získali tito naši reprezentanti 1. místo pro rok 1988.

Jde nesporně o velký úspěch, neboť zvítězili v konkurenci 80 lodí a svým umístěním a získáním bodů získali mistrovskou výkonnostní třídu.

Ostatní si nevedli špatně, v okresním přeboru jsme získali:

ve třídě Q /optimist/ 2. místo Radka Svobodová
 FB /Fireball/ 1. místo K. Kýhos - J. Rokusek
 E /Evropa/ 1. místo ing. M. Novák

Umístění v krajském přeboru:

Q /optimist/ 3. místo Jana Svobodová
 FB 2. místo K. Kýhos - J. Rokusek
 E 1. místo ing. M. Novák - přeborník
 2. místo ing. J. Gemperle

V přeboru ČSR: FB 4. místo K. Kýhos - J. Rokusek

Mimo závody byli zejména závodníci z řed mládeže vysíláni na krajské soustředění v Poděbradech - srpen 1988 a na celostátní soustředění na Dářku pro dorost závodící ve třídě E.

Tato systematická práce v oddílu i finanční podpora rodičů se pozitivně odráží v závodnické činnosti a výsledcích celého oddílu.

Jak jste si mnozí všimli, byla rekonstruována klubovna u Berounky, jejíž příprava materiálu si vyžádala 175 hodin práce. Připomínáme-li ony "drobné" práce při opravách oddílových lodí, úpravy

kolem loděnice, pomoc na hale BIOS, získáme celkem 2384 hodin brigádnické práce. Máme 3 dobrovolné dárcce krve.

Protože musíme též doplňkově sportovat a zejména zvyšovat fyzickou odolnost mládeže, plní se nám daří neformálním přístupem plnit náš přístup. Kupodivu se nám daří neformálním přístupem plnit podmětky soutěže o Kolektiv mládeže. A tak si myslíme, že když je dobrá parta, že i soutěžení může být přínosné pro vytváření dobrých vztahů v kolektivu, o čemž svědčí i dosažené výsledky v roce 1988. Nyní nás čeká příprava lodí na novou sezónu a budeme věřit, že opět nalezneme dobrý vítr do plachet a udržíme dobré jméno naší TJ, které již v jachetním sportu celou řadu let má.

Jiří Svoboda
 předseda oddílu

bedminton

V ý b u c h m i c h e l s k é P l y n á r n y !

V sobotu 7.1. hostovalo družstvo Dobřichovic v tělocvičně michelské plynárny a po dobrém výkonu rozmetalo domácí tým Socialistického svazu mládeže 8 : 0, když ani první hráč soupeře, favorizovaný Žižka, nestačil na Krále. Plynárna si tentokrát uhrála pouhé dvě sedy a připsala si na své konto v mistrovské soutěži další debakl.

Příští den pak dobře rozjetí borci z Dobřichovic přivítali na svém hřišti zkušené družstvo Slovanu Svoboda a vyprovodili je jej ku Praze s výsledkem 7 : 1. Sokol Dobřichovice tak zůstává i po dalším dvoukole v čele své skupiny oblastního přeboru.

košíková

V družstvu mladšího dorostu je 12 hráčů, kteří až na tři výjimky nehráli žádnou soutěž v nižší věkové kategorii. Proto je pochopitelné, že jim chybí zkušenosti a zatím všechna svá utkání prohráli. Ke hře a přípravě však přistupují chlapci s chutí, jsou dobří kolektiv. V závěrečných zápasech základní části soutěže krajského přeboru mladšího dorostu již družstvo podává zlepšené výkony.

Žáci - hrají krajský přebor ve skupině o 9.-17.místo.

Dobřichovice - Beroun B 66:22 - Kubeš 34, Čermák 20, Kočí 10
 Dobřichovice - Slaný 36:17 - Kubeš 13, Kočí 7
 Beroun B - Dobřichovice 28:87 - Čermák 25, Kubeš 18, Kočí 10
 Příbram - Dobřichovice 29:30 - Hendrich 8, Čermák 8
 Slaný - Dobřichovice 39:35 - Hendrich 19, Kočí 9

KINO

Světlo pro mého syna. 3.2. 20.00 Ml.nepříst.
Itálie. Ryze ženský způsob, jak opatřit nezbytné peníze. V hl. roli Sophia Lorenová. 4.2. 17.30
20.00
Cesty pana Kaňky - vyslanci z Béchorstva. 4.2. 16.00
Dětské představení.
Mezi čtyřma očima. 10.2. 20.00 Ml.nepříst.
Itálie. 11.2. 17.30 a 20.00
11.2. 16.00
Sanikova země. 17.2. 20.00
SSSR. Dětské představení. 18.2. 17.30
Dva nosáči a video. 20.00
NSR. Sci-fi komedie plná dobrodružství, napětí, humoru a krásných žen. 24.2. 20.00 Ml.nepříst.
Žuřivý reportér. 25.2. 20.00
ČS. Epizoda ze života E.E.Kische. 25.2. 17.30
Muž z bulváru kapucínů.
SSSR.

INZERCE

24 letý svobodný, hledá podnájem v Dobřichovicích a okolí.

Zn.: Spěchá, výpomoc - tel. 9911886

K 2/89 - 01

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O
schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14. 3. 1985 a
registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže
ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.

Rídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Rebro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně.

Cena 2,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 8. 1. 1989. V prodeji od: 1. 2. 1989.

Uzávěrka příštího čísla: 5. 2. 1989.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.